

PINTURA CAMINADA

Si me l'estimo —tu diràs—, tan bell,
aquest paisatge verd i ple d'onades!
Com m'agrada d'anar més enllà amb ell
sobre la tela, amb quatre pinzellades,
de nit! I obrir camins amb el pinzell,
com si em cridés a perdre'm i a vegades,
entre pintura i obaga, al cantell,
seure en un marc sota alzines daurades.
Paisatge i jo fugim per la pintura,
ens endinsem pels boscos novament:
Montalt, Montnegre, el mar, res no ens atura.
Torno cansat quan penso, bo i content,
que és el mateix el quadre i la natura.
Tot passejant els quadres van creixent.

Perejaume. "Pintura caminada"